

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het eerste gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 21-25 januari 2013**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- De situatie in Kosovo en de rol van de Raad van Europa (Resolutie 1912 en aanbeveling 2006)
- De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) (Resolutie 1913)
- Verzekeren van het voortbestaan van het Hof van Straatsburg: structurele tekortkomingen in de verdragsstaten (Resolutie 1914 en aanbeveling 2007)
- De post-opvolgingsdialoog met Bulgarije (Resolutie 1915)
- Georgië en Rusland: de humanitaire situatie in de gebieden getroffen door oorlog en conflicten (Resolutie 1916 en aanbeveling 2008)
- De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Azerbeidzjan (Resolutie 1917)
- De opvolging van de kwestie van politiek gevangenen in Azerbeidzjan (Document 13079)
- Naar een verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen de handel in organen, weefsels en cellen van menselijke oorsprong (Aanbeveling 2009)
- Migratie en asiel: toenemende spanningen in het oostelijke Middellandse Zeegebied (Resolutie 1918 en aanbeveling 2010)
- Recente ontwikkelingen in Mali en Algerije: bedreiging voor de veiligheid en de mensenrechten in het Middellandse Zeegebied (Resolutie 1919)
- De situatie van de mediavrijheid in Europa (Resolutie 1920)
- Gendergelijkheid, verzoening tussen privé- en beroepsleven en co-verantwoordelijkheid (Resolutie 1921)
- De handel in migrantenwerknemers voor dwangarbeid (Resolutie 1922 en aanbeveling 2011)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblée:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaire (MR)
De h. Piet De Bruyn (N-VA)
De h. Armand De Decker (MR)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA)
De h. Philippe Mahoux (PS)
De h. Patrick Moriau (PS), Voorzitter
De h. Stefaan Vercamer (CD&V)

Plaatsvervangers

De h. Ph. Blanchart (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
De h. Danny Pieters (N-VA)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Ludo Sannen (sp.a)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Gilbert Saboya Sunye, minister van Buitenlandse zaken van Andorra, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Micheil Saakasjvili, President van Georgië
- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-Generaal van de Raad van Europa
- De h. Hans Peter Lankes, Ondervoorzitter van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD)
- Mevr. Paola Severino, minister van Justitie van Italië
- De h. Štefan Füle, Eurocommissaris voor uitbreiding en Europees nabuurschap

* * * * *

Verkiezing van de Voorzitter en de Ondervoorzitters van de Assemblee

Bij de opening van de winterzitting in Straatsburg heeft de Assemblee de Franse Jean-Claude Mignon herverkozen als Voorzitter. Zij heeft ook haar Ondervoorzitters verkozen volgens een systeem van zeteltoewijzing bij toerbeurt. Voor België werd *volksvertegenwoordiger Patrick Moriau* als Ondervoorzitter verkozen.

* * * * *

De situatie in Kosovo en de rol van de Raad van Europa (Resolutie 1912 en aanbeveling 2006)

De Assemblee stelt vast dat Kosovo, sinds haar unilaterale onafhankelijkheidsverklaring in 2008, nog steeds op zoek is naar internationale erkenning, terwijl het ook werk maakt van de ontwikkeling van haar democratische instellingen.

De Assemblee betreurt de geringe vooruitgang die gemaakt wordt voor de verbetering van de rechtsstaat in Kosovo, meer bepaald inzake de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad. Zij richt daarom een oproep tot de overheid van Kosovo, maar ook tot de EU-missie voor de bevordering van de rechtsstaat (EULEX) en tot de tijdelijke VN-administratie (UNMIK), om zich te blijven inzetten voor de versterking van de rechtsstaat en het juridische, institutionele en politieke kader om de strijd tegen corruptie voort te kunnen zetten. Bovendien roept de Assemblee de overheden van Pristina en Belgrado op tot samenwerking met de onderzoekseenheden van EULEX inzake oorlogsmisdaden en georganiseerde misdaad, alsook met het Joegoslavië-tribunaal en met het speciale EU-onderzoeksteam.

De Assemblee drukt op de noodzaak voor de Raad van Europa om op elk niveau rechtstreekse werkrelaties met de overheid van Kosovo te onderhouden met het oog op een goede toepassing van de samenwerkingsactiviteiten met de Raad van Europa, waarbij de neutraliteit van het statuut van Kosovo geëerbiedigd wordt. Zij zal van haar kant de dialoog met de vertegenwoordigers van de verkozen politieke partijen in de Assemblee van Kosovo verder verbreden en nodigt het Bureau uit om de modaliteiten ter zake vast te leggen.

* * * * *

De activiteiten van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) (Resolutie 1913)

De Assemblee is tevreden met de uitbreiding van de geografische reikwijdte van het mandaat van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBRD) ter ondersteuning van de overgang in de landen van het zuidelijke en oostelijke Middellandse Zeegebied die voorstander zijn van een meerpartijendemocratie, pluralisme en een markteconomie. Zij roept de Bank op tot meer samenwerking met andere relevante organismen om zo meer synergie na te streven in alle Europese steunmaatregelen voor de ontluikende democratieën in de Arabische wereld.

De Assemblee is tevreden met de recente herziening en actualisering door de EBRD van haar evaluatiemethodologie om de operatielanden beter in lijn te kunnen brengen met de politieke aspecten van haar mandaat. Dat zal vanaf nu gebeuren op basis van vier criteria: een representatieve en verantwoordelijke regering; een middenveld, media en inspraak; rechtstaat en toegang tot justitie; burgerlijke en politieke rechten.

Zij kijkt belangstellend uit naar de efficiënte toepassing van die nieuwe methodologie en roept de EBRD op tot verhoogde samenwerking met de Raad van Europa, en in het bijzonder met de Assemblee zelf, bij de uitwerking en opvolging van de evaluaties.

* * * * *

In zijn interventie stelde *volksvertegenwoordiger Dirk Van der Maelen* zich de vraag of de praktijken van de EBRD wel overeenkomen met haar mandaat? De Bank verklaart dat zij in al haar operaties de hoogste normen wil nastreven inzake duurzame ontwikkeling en goed bestuur en verder markteconomieën wil bevorderen waar de sociale en milieuvoorwaarden beantwoorden aan de noden van de bevolking. Als men de praktijken van de EBRD van dichtbij bekijkt, moet men zich toch over twee zaken vragen stellen. Zo kan men zich vooreerst afvragen waarom de Bank gebruik maakt van fiscale paradijzen in haar financiële constructies, terwijl iedereen het er op internationaal niveau over eens is dat de overheid het beroep op belastingparadijzen moet verbieden, of alleszins sterk moet beperken.

Verder investeert de Bank in de agroalimentaire sector in de Louis Dreyfus Commodities Group (LDC) en overweegt zij eveneens 40 miljoen dollar te investeren in Monsanto. Beide bedrijven hebben een ruime toegang tot de financiële markt en hun economische praktijken worden betwist inzake de manier waarop zij markten bevorderen waar de sociale en milieuvoorwaarden niet beantwoorden aan de noden van de bevolking. Zo is de groep LDC gekend als speculant op het vlak levensmiddelen: de groep stockeert levensmiddelen tot de marktprijzen interessant worden. Oxfam heeft die praktijken openbaar gemaakt en heeft ook het overtreden van de mededingingsregels en het onrechtmatig toe-eigenen van landbouwgrond aangeklaagd. Monsanto is dan weer de leader van de GGO-zadenindustrie. Beantwoorden de activiteiten van beide groepen werkelijk aan het mandaat van de EBRD? Denkt de Bank de mededinging te kunnen verhogen door dergelijke dominante wereldspelers te ondersteunen? Is dat een correcte manier om te beantwoorden aan de socio-economische noden van de bevolking? Zijn dergelijke investeringen een verantwoord instrument om de voedselveiligheid en -duurzaamheid te verzekeren? Wat is er voorzien in de micro- en macroprocedures van de EBRD om te vermijden dat dergelijke activiteiten een nefaste invloed hebben op de voedingsteelten en -markten?

* * * * *

In zijn antwoord verklaarde *de h. Hans Peter Lankes, Ondervoorzitter van de EBRD*, dat om de privésector te ondersteunen - hetgeen 80% van de door de Bank gesteunde projecten bedraagt - moet er gewerkt worden op basis van aanvragen. De Bank kan niet zomaar opleggen wat zij wil, dat hangt af van beslissingen genomen door de ondernemingen zelf. Wanneer de Bank aanvragen binnenkrijgt, onderzoekt zij die zorgvuldig. De projecten worden ook doorgestuurd naar de hoofdsteden van de betrokken landen en vanuit verschillende invalshoeken onderzocht. Zo wordt er gekeken naar het bestuur van de aanvragende ondernemingen, of naar de milieu-impact van het project.

Daarnaast kan de Bank ook optreden op basis van strategische doelstellingen, vooral wanneer zij iets interessants te bieden heeft aan de klanten. Zo kan zij technische bijstand bieden aan haar klanten, bijvoorbeeld op het vlak van duurzame energie. Daar waar in 2006 slechts 6% van de projecten van de Bank duurzame energie betroffen, bedroeg dat vorig jaar reeds 25%. Er werd dus een belangrijke inspanning geleverd, onder meer met hulp van donateurs, waardoor er energie-audits verricht konden worden en bedrijven hulp konden ontvangen voor de uitwerking van energie-efficiency plannen. Recent heeft de Bank een interessant project opgestart inzake gelijkheid tussen mannen en vrouwen. Er bestaan dus een aantal domeinen waar de EBRD zelf initiatief kan nemen om de klanten bij te staan bij de te volgen richting. In de meeste gevallen spant de EBRD zich in om ervoor te zorgen dat de projecten overeenstemmen met de bepalingen van haar mandaat.

* * * * *

Verzekeren van het voortbestaan van het Hof van Straatsburg: structurele tekortkomingen in de verdragsstaten (Resolutie 1914 en aanbeveling 2007)

In de ogen van de Assemblee zijn het in de eerste plaats de verdragsstaten zelf die moeten waken over de correcte toepassing op nationaal niveau van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, samen met het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Ministercomité.

De Assemblee betreurt het dat het Hof overbelast blijft met repetitieve zaken die wijzen op belangrijke disfuncties in de nationale rechtssystemen. De meeste van die zaken hebben betrekking op structurele pijnpunten waarover gevestigde jurisprudentie bestaat, zoals de overdreven duur van rechtszaken of van de voorlopige hechtenis. Zij bevestigt dat Bulgarije, Griekenland, Italië, de Republiek Moldavië, Polen, Roemenië, de Russische Federatie, Turkije en Oekraïne de zwaarste structurele problemen kennen die vertraging veroorzaken bij de tenuitvoerlegging van de arresten van het Hof.

De Assemblee vraagt de Verdragsstaten om strategieën en actieplannen uit te werken om komaf te maken met de structurele problemen die het Hof bedelven onder duizenden repetitieve zaken. Zij roept hen op hun wetgeving te wijzigen om ze in overeenstemming te brengen met de rechtsspraak van het Hof. De Assemblee vraagt hen tevens maatregelen te nemen om het Verdrag beter bekend te maken en om nauwer samen te werken met het middenveld. Bovendien stelt zij voor dat de nationale parlementen een grotere rol zouden spelen inzake het toezicht op de tenuitvoerlegging van de arresten van het Hof.

* * * * *

De post-opvolgingsdialoog met Bulgarije (Resolutie 1915)

De Assemblee wijst erop dat Bulgarije, sinds de opening van de post-opvolgingsdialoog in 2000, substantiële vooruitgang geboekt heeft voor het nakomen van de nog niet vervulde verplichtingen. Zij is verder tevreden met het feit dat het land nog altijd blijk geeft van een duidelijke politieke wil en engagement om ten volle uitvoering te geven aan de verplichtingen en verbintenissen die het is aangegaan als lid van de Raad van Europa.

De Assemblee erkent dat Bulgarije merkelijke vooruitgang heeft geboekt voor de goedkeuring van een volledig wetgevend en administratief kader en dat er diepgaande hervormingen werden doorgevoerd, meer bepaald door een aantal wetten over de werking van het rechtssysteem.

Ondanks de belangrijke verwezenlijkte vooruitgang, meent de Assemblee evenwel dat er nog een aantal maatregelen genomen moeten worden, meer bepaald voor de volledige toepassing van de wetten in een aantal sleuteldomeinen, zoals de onafhankelijkheid van justitie en de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad.

De Assemblee vraagt dan ook dat de Bulgaarse overheid de nodige maatregelen zou nemen om aan de hervormingen een blijvend en onomkeerbaar karakter te geven.

Als conclusie beslist de Assemblee om de post-opvolgingsdialoog met de Bulgaarse overheid voort te zetten op het vlak van de hervorming van justitie, de mediavrijheid, het doorzichtiger maken van eigendom en de herziening van de Kieswet.

* * * * *

Georgië en Rusland: de humanitaire situatie in de gebieden getroffen door oorlog en conflicten (Resolutie 1916 en aanbeveling 2008)

Meer dan vier jaar na de oorlog die in 2008 uitbrak tussen Georgië en Rusland, blijven de humanitaire gevolgen ervan nog steeds verontrustend.

De Assemblee stelt meer bepaald vast dat er met de dringende behoeften van de intern ontheemden (PDI) en de vluchtelingen rekening werd gehouden, maar dat er nog steeds belangrijke humanitaire problemen zijn, meer bepaald betreffende de terugkeer van intern ontheemden en de terbeschikkingstelling van duurzame woningen en bestaansmiddelen aan die personen.

Verder is de veiligheid nog altijd een brandende kwestie en het oversteken van de administratieve grens wordt door de personen in de grensgebieden ondervonden als een van de grootste problemen in hun dagelijkse leven.

Een aantal aanpassingen zouden een verbetering inhouden voor de personen getroffen door het conflict, zoals het vergemakkelijken van het oversteken van de administratieve grens en het versterken van de dialoog op alle niveaus (studenten, middenveld, politici) om het sterk verankerde wantrouwen weg te werken.

De Assemblee richt vier praktische aanbevelingen tot het Ministercomité. Zo moet er eerst en vooral een beroep gedaan worden op de knowhow van de Raad van Europa op het vlak van opleiding voor de bevordering van onderwijs in de moedertaal. Daarnaast moet er ondersteuning voorzien worden voor een geslaagde integratie van intern ontheemden in hun nieuwe vestigingsplaats, alsook voor de strijd tegen huiselijk geweld dat ten gevolge van de oorlog toegenomen is. Tot slot moet een grotere bewegingsvrijheid aangemoedigd worden aan weerskanten van de administratieve grens.

* * * * *

Samengevoegd debat:

- De eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Azerbeidzjan (Resolutie 1917)

De Assemblee erkent dat Azerbeidzjan sinds zijn toetreding tot de Raad van Europa op 21 januari 2001 vooruitgang geboekt heeft voor de uitwerking van een wettelijk kader voor enkele sleuteldomeinen inzake de werking van de democratische instellingen. Zij meent evenwel dat de beperkende toepassing en de overtreding van een aantal wetten steeds meer bezorgdheid oproept voor de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten.

De Assemblee wijst erop dat het ontbreken van een onafhankelijke rechtsmacht een probleem vormt in Azerbeidzjan. Verder is de situatie inzake de fundamentele vrijheden, meer bepaald de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vereniging en vergadering, alles behalve rooskleurig. Zo is de Assemblee verontrust door de informatie van mensenrechtenverdedigers die beweren dat militanten en journalisten onder allerlei voorwendsels valselijk beschuldigd worden. De restrictieve toepassing van de vrijheden, samen met het ontbreken van een eerlijk proces en de ongerechtvaardigde inmenging door de uitvoerende macht, leiden tot de systematische opsluiting van personen die beschouwd kunnen worden als gewetensgevangenen.

De Assemblee vindt dat er wel degelijk vooruitgang op te tekenen valt inzake de uitwerking van een wettelijk kader op het vlak van de strijd tegen corruptie en georganiseerde misdaad, maar dat de belangrijkste uitdaging de efficiënte toepassing ervan blijft.

In die context beslist de Assemblee de opvolging van de eerbiediging van de verplichtingen en verbintenissen van Azerbeidzjan voort te zetten en de evolutie van de toestand in het land nauwlettend te blijven opvolgen.

* * * * *

- De opvolging van de kwestie van politieke gevangenen in Azerbeidzjan (Doc. 13079*)

In haar ontwerpresolutie stelt de Assemblee vast dat, ondanks haar voortdurende inspanningen, de kwestie van de politieke gevangenen in Azerbeidzjan nog steeds niet geregeld is. Naast de vele niet opgeloste gevallen die reeds gekend waren bij de toetreding van Azerbeidzjan tot de Raad van Europa op 21 januari 2001, zijn er nog vele nieuwe gevallen van politieke gevangenen opgedoken, die betrekking hebben op politieke verantwoordelijken en militanten van de oppositie, alsook op journalisten, bloggers en vreedzame betogers die tot zware gevangenisstraffen veroordeeld zijn.

In een aantal van die gevallen heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens reeds geoordeeld dat er sprake is van schending van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Gevallen van andere veronderstelde politieke gevangenen zijn nog steeds hangende voor die rechtsinstantie, terwijl andere gevangenen aangezet werden om het Hof niet te vatten met de belofte op amnestie, die daarna niet toegekend werd.

In haar ontwerpresolutie nodigt de Assemblee de overheid van Azerbeidzjan uit om enerzijds snel een oplossing te vinden voor de gevallen van personen die op de samenvattende lijst van veronderstelde politieke gevangenen staan en die nog steeds gevangen zitten, zonder dat zij in ruil voor hun vrijlating hun schuld moeten bekennen of in het openbaar berouw moeten tonen.

Daarnaast nodigt zij de overheid van Azerbeidzjan ook uit de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat er geen nieuwe gevallen van politiek gevangene opduiken, onder meer door niet langer deelnemers aan vreedzame betogingen te arresteren.

() Na een debat heeft de Assemblee de ontwerpresolutie verworpen met 128 stemmen tegen, 79 stemmen voor en 20 onthoudingen.*

Naar een verdrag van de Raad van Europa inzake de strijd tegen de handel in organen, weefsels en cellen van menselijke oorsprong (Aanbeveling 2009)

De Assemblee is tevreden met het verdragsontwerp van de Raad van Europa inzake de handel in menselijke organen. Zij wijst erop dat het verdrag, eens het door het Ministercomité goedgekeurd zal zijn, het eerste juridisch bindende internationale instrument zal zijn dat uitsluitend betrekking heeft op de orgaanhandel.

Daarom is de Assemblee van oordeel dat het verdrag zo volledig mogelijk moet zijn op het vlak van de preventie en de strijd tegen het wereldwijd verspreid fenomeen van de orgaanhandel, dat strijdig is met de meest elementaire mensenrechten en de waardigheid van de persoon.

De Assemblee roept het Ministercomité op de bepalingen van het verdragsontwerp te verruimen die betrekking hebben op de preventie van orgaanhandel, de bescherming van de slachtoffers en de nationale en internationale samenwerking om de strijd tegen de orgaanhandel en het fenomeen van “transplantatietoerisme” aan te gaan.

De Assemblee meent dat het meer bepaald nodig is een bijzondere bescherming te verlenen aan bepaalde categorieën kwetsbare personen, alsook het belang te erkennen van een zo ruim mogelijk geografisch toepassingsgebied voor het verdrag en van een strikte en efficiënte toepassing ervan. Tot slot doet zij de aanbeveling een roadmap op te stellen met het oog op de uitwerking van een aanvullend protocol inzake de strijd tegen de handel in menselijke weefsels en cellen.

* * * * *

Migratie en asiel: toenemende spanningen in het oostelijke Middellandse Zeegebied (Resolutie 1918 en aanbeveling 2010)

De Assemblee stelt vast dat er door de asielaanvragen en de irreguliere migratie in Griekenland, Turkije en andere mediterrane landen toenemende spanningen zijn. Zij drukt er daarom op dat Europa werk moet maken van een nieuwe aanpak voor de verantwoordelijkheidsdeling om een antwoord te bieden op hetgeen als een Europees probleem gezien moet worden, en dus niet langer als een probleem van een of enkele landen.

Landen als Griekenland - belangrijkste EU-toegangspoort voor irreguliere migranten - en Turkije - belangrijk transitland waar 150.000 Syrische vluchtelingen binnenstroonden - kunnen hun problemen niet oplossen zonder meer hulp en solidariteit vanuit de EU en de andere Lidstaten van de Raad van Europa.

In die context richt de Assemblee een oproep tot de Lidstaten om hun hulpverlening aan Griekenland, Turkije en andere getroffen landen sterk op te voeren om hen in staat te stellen de uitdagingen beter aan te kunnen.

De Assemblee vraagt dat Griekenland zou vermijden om systematisch migranten in hechtenis te nemen en erop zou toezien dat de ongeschikte detentiecentra zo spoedig mogelijk gesloten worden. Zij is blij dat het land recent nieuwe maatregelen heeft aangekondigd om de asielmechanismen te verbeteren. Zij vraagt Griekenland om in te gaan tegen het toenemend racisme en xenofobie ten opzichte van migranten zowel in de samenleving als in het politieke discours.

Daarnaast roept de Assemblee het Ministercomité tevens op om de kwestie van relocatie en hervestiging opnieuw te onderzoeken, en om na te denken over manieren om de betrokken landen te helpen bij het verwerken van hun achterstand inzake asielaanvragen.

Recente ontwikkelingen in Mali en Algerije: bedreiging voor de veiligheid en de mensenrechten in het Middellandse Zeegebied (Resolutie 1919)

De Assemblee acht het noodzakelijk dat de Europese en Afrikaanse landen, de EU en de Verenigde Staten hun engagement en solidariteit ten opzichte van de Franse en Malinese strijdkrachten op het terrein versterken, met de bedoeling een einde te maken aan een regime dat steunt op terrorisme, gijzelnemingen, drugs- en wapenhandel in de Sahel en de constitutionele orde en territoriale integriteit in Mali te herstellen.

De Assemblee veroordeelt de terroristische aanslag op het Algerijnse gascomplex van In Amenas en betreurt de dood van tientallen gijzelaars. Dergelijk drama herinnert de internationale gemeenschap aan de bedreigingen die voortvloeien uit het terrorisme en aan de noodzaak om een afdoend internationaal antwoord te bieden, meer bepaald door de financieringsbronnen van de terroristische groeperingen droog te leggen.

De Assemblee veroordeelt met klem de voortdurende zware schendingen van de mensenrechten gedaan door de radicale islamitische rebellen in Noord-Mali, maar stelt ook mensenrechtenschendingen vast in het gebied dat door de regering gecontroleerd wordt.

De Assemblee stelt vast dat het conflict toegenomen is na de militaire staatsgreep en de instorting van de democratische instellingen. Zij meent dat enkel een verzoeningsproces het mogelijk maakt om zowel op korte termijn antwoorden te bieden op de huidige uitdagingen, zoals de veiligheid, de humanitaire crisis en de mensenrechten, maar ook op de langetermijnproblemen die nog steeds niet zijn opgelost in de regio.

* * * * *

De situatie van de mediavrijheid in Europa (Resolutie 1920)

De Assemblee wijst erop dat de vrijheid van meningsuiting en informatie de hoeksteen vormt van een goed bestuur en een bloeiende democratie.

De Assemblee veroordeelt de vele aanvallen tegen onderzoeksjournalisten alsook de bedreigingen aan het adres van personen die samenwerken met media gericht op onderzoek. Zij stelt vast dat de situatie van de mediavrijheid in Europa besmet wordt door vele gevallen van moorden en zware fysieke agressie tegen journalisten, meer bepaald in Rusland en Turkije.

De Assemblee is eveneens verontrust door de recente gevallen van versmelting van media en eigenaars van media met politieke verantwoordelijken, hetgeen nefaste gevolgen heeft voor het vertrouwen van de publieke opinie in een democratische regering en onafhankelijke media.

De Assemblee betreurt het dat vele Europese journalisten in bijzonder precarie omstandigheden werken ten gevolge van de toename van het aantal zelfstandige jobs, de niet-naleving van de sociale rechten en de vrij lagen lonen.

In haar aanbeveling vraagt de Assemblee aan de Raad van Europa als organisatie, en aan de Lidstaten afzonderlijk, om hun inspanningen te verhogen voor de bescherming van de vrijheid van meningsuiting en informatie door de media. Zij meent dat de organisaties die zich bezighouden met de verdediging van de mediavrijheid regelmatig verslag zouden moeten uitbrengen van zware schendingen bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

* * * * *

Gendergelijkheid, verzoening tussen privé- en beroepsleven en co-verantwoordelijkheid (Resolutie 1921)

Ondanks de verwezenlijkte vooruitgang inzake gendergelijkheid, stelt de Assemblee vast dat er nog steeds sprake is van een traditioneel onderscheid tussen de rollen van mannen en vrouwen. De mannen genieten van een bevoorrechte positie op de arbeidsmarkt, terwijl de vrouwen instaan voor het overgrote deel van de huishoudelijke taken en de zorg voor niet-autonome personen (kinderen en ouderen). De verzoening tussen privé- en beroepsleven blijft een uitdaging, zowel voor vrouwen als voor mannen.

De Assemblee meent dat een wetgevend kader en een gepast beleid noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van de gendergelijkheid, maar ook om een betere toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen te verzekeren. Dat zou ten andere ook bijdragen tot de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting.

Naast de acties van de overheid, is de Assemblee van mening dat er een grondige mentaliteitswijziging nodig is. Zo zou een goede taakverdeling het mogelijk maken voor vrouwen die dat wensen om een beroepsactiviteit uit te oefenen en om privé- en beroepsleven met elkaar te verzoenen.

Volgens de Assemblee moet het principe van co-verantwoordelijkheid – dat stelt dat vrouwen en mannen een gedeelde verantwoordelijkheid hebben in het gezin die de traditionele rolverdeling overstijgt – de referentie wordt voor de uitwerking en toepassing van een efficiënt beleid gericht op verzoening tussen privé- en beroepsleven.

* * * * *

De handel in migrantenwerknemers voor dwangarbeid (Resolutie 1922 en aanbeveling 2011)

De Assemblee stelt vast dat de mensenhandel, ook de mensenhandel voor dwangarbeid, een wereldwijd verspreid fenomeen is waarbij alle Lidstaten van de Raad van Europa betrokken zijn, of het nu als land van herkomst, transit en/of bestemming is. Zij is verontrust door het lage aantal gekende slachtoffers van de mensenhandel voor dwangarbeid en verder ook door het feit dat de daders en de eindgebruikers ervan zelden gekend, opgespoord, vervolgd en veroordeeld worden.

De Assemblee doet opmerken dat de mensenhandel voor dwangarbeid zowel de seksindustrie betreft als de landbouwsector, de bouw, de orgaanhandel, ...

De Assemblee erkent dat het van primordiaal belang is om de oorzaken van de mensenhandel voor dwangarbeid aan te pakken, meer bepaald de armoede en werkloosheid in de landen van herkomst van de slachtoffers. Zij wijst ook op het belang van onderwijs en beroepsopleiding, meer bepaald voor vrouwen en jonge meisjes.

De Lidstaten worden aangemoedigd om de strijd aan te gaan tegen het fenomeen van de handel in migrantenwerknemers voor dwangarbeid, waarbij zij rekening moeten houden met de kwetsbaarheid van de betrokken personen. Zij worden tevens uitgenodigd om hun migratie- en terugkeerbeleid te hervormen om ervoor te zorgen dat de slachtoffers van dergelijke handel eerst en vooral behandeld worden als slachtoffers die bescherming verdienen en niet als personen die de migratiecontrole overtreden hebben.

* * * * *